

RINA KENT

VLÁDA KRÁĀ

Je mocný, je nedotknutelný. A vždy si vydobyje svoje.

Vláda kráľa

Rina Kent

Rina Kent
REIGN OF A KING

Copyright © 2020. REIGN OF A KING by Rina Kent
Translation © 2023 by Timea Sommerová
Cover design © 2023 by Lenka Ladňáková
Slovak edition © 2023 by IKAR, a.s.

Z anglického originálu Reign of a King
(Blackthorn Books, LLC, UK 2020)
preložila Timea Sommerová.
Redigovala Klára Nováková.
Korigovala Martina Šebeková.
Obálku navrhla Lenka Ladňáková.
Technická redaktorka Helena Oleňová.
Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s., Bratislava, v roku 2023
ako svoju 2 083. publikáciu v elektronickej podobe.
Sadzba a zalomenie do strán Hedviga Hamžíková-Harváňková.

ISBN 978-80-551-8952-9

Cassie
za to, že bola najväčšou fanúšičkou
Jonathana Kinga, keď bol ešte zloduch

POZNÁMKA AUTORKY

Ahoj, priateľka čitateľka,
ak si ešte nečítala žiadnu z mojich kníh, možno to nevieš, ale píšem temné príbehy, ktoré ťa môžu rozrušiť alebo znepokojiť. Moje knihy a postavy nie sú pre citlivých.

Aby som zostala verná postavám, používam vo *Vláde kráľa* slovník, gramatiku a hláskovanie britskej angličtiny. *Vláda kráľa* je prvým dielom trilógie a NIE JE to uzatvorený príbeh.

Dilógia *Kráľovstvo*:

Vláda kráľa
Vzostup kráľovnej

Nezabudni sa prihlásiť do newslettera Riny Kentovej na odber noviniek o budúcich vydaniach a získaš exkluzívny darček.

PLAYLIST

Elastic Heart (Rock Version) – Written by Wolves

In The End – Linkin Park

Broken Into Two – Scarlet City & Sarah Aviano

Just – Ghostlight Orchestra

The Hardest Part – Coldplay

Graveyard – Halsey

Burn It Down – Linkin Park

The Catalyst – Linkin Park

Battle Symphony – Linkin Park

Until It's Gone – Linkin Park

Sharp Edges – Linkin Park

Lose Somebody – Kygo & OneRepublic

Close – Nick Jonas & Tove Lo

Hollow – Scarlet City & Stetson Whitworth

Drowning – Scarlet City & S.P.I.T

Saved My Life – Sia

Cold – James Blunt

Wish It Was Love – Cemetery Sun

Celý playlist môžete nájsť na Spotify.

1

Aurora

Drastické riešenia.
Nechcem k nim pristupovať, ale musím.
Len hrám s kartami, ktoré mi rozdali. Vlastne aj platím za nedostatok opatrnosti, ale nemá zmysel zamýšľať sa nad minulosťou.

To viem zo všetkých najlepšie.

Svadba nie je taká, akú by som očakávala od veľkopanských rodín ako Kingovci a Steelovci. Len jednoduchý obrad s pár ľuďmi. Zrejme patria k elite elity, keď sa im podarilo získať pozvanie.

Mňa rozhodne nepozvali.

A tak som strávila celý týždeň snahou sfaľovať pozvánku. Skončila som na rande s jedným zo šéfov Steel Corporation Agnusom Hamiltonom. Nie je len finančným riaditeľom, ale aj pravou rukou Ethana Steela.

Dá sa povedať, že som zabila dve muchy jednou ranou. Dozvedela som sa o spoločnosti niečo viac – niežeby na tú tému povedal veľa. A pozvali ma na svadbu ako jeho sprievod. Ani som sa nemusela veľmi snažiť.

Agnus mi poskytol prístup priamo do najužšieho kruhu Ethana Steela.

Len ma odprevadil na hostinu, potom sa kamsi vytratil.

Budem ho musieť nájsť, aby ma predstavil Ethanovi, ale najprv... Musím si znova precvičiť obchodný návrh.

Preto stojím pri osamelom bufetovom stole, obhrýzam homára a premeriavam si okolie.

Svadobná hostina sa koná pri bazéne Steelovcov, v domove nevesty.

Slabnúce popoludňajšie slnko sa odráža od vodnej hladiny a rozjasňuje svetlomodrou farbu. Elegantne rámuje obraz plný vážnych mužov v drahých smokingoch a žien v róbach od módnych návrhárov.

Prieskum sa vyplatil, pretože spoznávam takmer všetkých veľkých hráčov, ktorí sú tu dnes prítomní. Naučila som sa nedať sa nikdy prekvapiť, a preto som pátrala tak dôkladne, ako len bolo možné.

Napríklad nižší muž v dobre strihanom smokingu je Lewis Knight, štátny tajomník. Usmieva sa na niečom, čo hovoria dvaja muži so vznešenými črtami. Sú to skutoční titulovaní šľachtici. Vojvoda Tristan Rhodes a gróf Edric Astor.

Nimi sa to však nekončí. Premiér, samotný Sebastian Queens, a jeho manželka gratulujú ženíchovi a neveste.

Niežeby to bolo prekvapujúce.

Všetci sú vplyvnými osobnosťami. Moc srší z každého kúta tejto „rodinnej“ hostiny.

Skorumpovaná.

Nekonečná.

Nedotknuteľná.

Je to ako byť priamo na orbite Slnka. Ak sa normálny človek chce priblížiť k tomuto typu moci, mal by byť pripravený zhorieť.

Myslím si, že som.

Nemám na výber.

Zúfalstvo vás privedie k radikálnym rozhodnutiam, o ktorých by ste inak neuvažovali.

Toto je moja jediná šanca zachrániť stovkám robotníkov živobytie, rodiny, budúcnosť, dlhy – ktorými dotujú týchto boháčov. Vraví sa, že vždy máte na výber, ale tá správna možnosť nie je nikdy očividná.

Rozhodnúť sa je ešte omnoho ťažšie. Ak by to bolo na mne, nevkročila by som sem. Ak by to bolo na mne, vyhla by som sa týmto ľuďom ako moru.

Ženich zdvihne hlavu a ja sa pomaly stiahnem za mladú rozosmiatu dvojicu. Xander Knight, syn štátneho tajomníka, a dievča so zelenými vlasmi, ktoré, ak si dobre spomínam, je dcérou slávnej umelkyne a diplomata.

Sú to univerzitní študenti. Rovnako ako šťastný pár, ktorý sa dnes zosobášil.

Keď som sa prvýkrát dopočula, že majú obaja devätnásť, ani nie dvadsať, priznávam, bola som prekvapená. Nevedela som, že sa dnešná mládež berie taká mladá. Ja mám dvadsaťsedem a nemám to ani v päte. Niežeby som očakávala, že sa to niekedy zmení.

Mám chyby a na nikoho by som neuvalila svoj atypický život.

Ale to je jedno, som rada, že sa rozhodli zobrať teraz. Poskytlo mi to vstup priamo na túto scénu, o čom by som inak ani nespívala.

Aj keby mi Agnus pomohol inak než len pozvaním, nedal by mi šancu na stretnutie s veľkým Ethanom Stee-
lom, ani keby som mu ponúkla svoje telo.

Čo by som neurobila.

Toto je pre mňa dokonalá príležitosť.

Dnes sa spájajú dve mocné rodiny Veľkej Británie. Dcéra Ethana Steela sa vydáva za syna Jonathana Kinga.

Inými slovami, dlhý a nemilosrdný spor medzi dvoma bývalými priateľmi Ethanom a Jonathanom sa chýli ku koncu.

King Enterprises a Steel Corporation svadbou detí obracajú list. Dokonca spojili sily, aby uzavreli partnerstvo s rodinným podnikom Tristana Rhodesa – vojvodu, ktorého som videla prv.

Tak o tom aspoň hovoria v tlači. V skutočnosti by to mohlo byť o niečom úplne inom.

Ak som sa v živote niečo naučila, tak to, že pravda nie je vždy taká, akou sa javí.

Najmä keď ide o tých pri moci.

Ludia, ktorým miesto krvi kolujú v žilách peniaze a vplyv, rozmýšľajú inak ako my plebs. Inak aj konajú, preto musím byť opatrná.

Nemôžem sa dať chytiť.

Najmä nie teraz.

Opäť si diskretné prezerám okolie, pátrajúc po Agnusovi. Niet ani stopy po ňom či Ethanovi. Mohli by mať súkromné stretnutie?

Nie. Premiér, vojvoda, gróf a štátny tajomník sú vonku. Keďže Agnus s Ethanom patria k okruhu ich najbližších, nevynechali by ich. Žeby odišli na opačný koniec záhrady?

Potrebujem to tu dokončiť a odísť, kým sa nestretнем s *ním*.

Alebo horšie, kým ma nespozná.

Ani nemôžem dosť zdôrazniť, ako veľmi sa *nesmiem* dať chytiť. Všetko by vybuchlo.

To je jediná nevýhoda toho, že som prišla sem, miesto aby som si dohodla stretnutie v Steel Corporation. Tu mám lepšie šance uzavrieť dobrý obchod, ale je tu aj riziko konfrontácie s *ním*.

Hlboko sa nadýchmem nosom, potom ústami, uhladím si čierne šaty strihu morskej panny s dvojitým výstrihom v tvare V vpredu aj na chrbte. Odhaľujú trochu pokožky, ale nie priveľa, a dokonale sa prispôsobujú mojim krivkám. Model som doplnila perlami, ktoré mi dala najlepšia kamarátka k narodeninám.

Vlasy mám elegantne stočené na zátylku a nalíčená som vyzývavo – červené pery, výrazná linka a priveľa maskary. Nie je to nič, čo by som nosila každý deň.

Celý život v tieni ma naučil nikdy nevyčnievať. Ak to urobím, prehrala som.

Dnes musím ísť proti svojim základným inštinktom prežitia pre inú hru o prežitie.

Môj vzhľad sa hodí k úlohe privesku Agnusa Hamiltona. Niežeby ten muž vedel skladať komplimenty, ale vzhľadom na jeho pozíciu v celkovom obraze som musela vyzeráť primerane úlohe jeho spoločníčky.

Navyše, pritiahne to Ethanovu pozornosť.

Práve sa chystám vrátiť, aby som hľadala vnútri, keď sa po mojom boku niekto zjaví.

Podvedome zaspätkujem na opätkoch, chrbticou mi prebehne triaška a pohltí ma hustý závoj hmly.

Uteč!

Našli ťa.

Kurva, uteč!

Tie myšlienky prehltmem a upokojím dych. Žijem tu už päť rokov. Nikto ma nepozná.

Nikto.

Udusím paniku, nasadím úsmev a hľadím na človeka, ktorý sa zjavil z ničoho nič – úplne nehlučne.

Viem to, pretože zvyčajne perfektne počujem aj tie najmenšie zvuky. Vďaka tomu som prežila tak dlho.

Obzeranie sa cez plece, nazeranie do šatníka a pod posteľ nie sú len hlúpe zlozvyky. Je to jediný spôsob, ako môžem existovať.

Úsmev sa mi zachveje, keď sa ocitnem zoči-voči samotnému ženíchovi.

Aidenovi Kingovi.

Jedinému synovi Jonathana Kinga a, spolu so synovcom Levim, jednému z jeho dvoch dedičov.

Má ostré črty a pôsobivú výšku, ktorá mu umožňuje hľadieť na mňa zvrchu. Ocelovosivé oči upiera na moju tvár s obdivom, so záujmom a s niečím, čo vyzerá ako... strata.

Moju pozornosť ako prvé upúta drobné znamienko krásy pri jeho pravom oku a roztrasú sa mi nohy.

Je rovnaké ako to v mojich spomienkach.

Pootvorí pery, ale chvíľu mu trvá, kým prehovorí: „Mama?“

Prsty mi zachváti triaška, keď odkladám nedojedeného homára na tanier a predstieram preberanie v jedle, hoci pred očami mám rozmazané tvary. Som vďačná, že môj hlas vyznieva pokojne, dokonca prirodzene. „Prepáčte. S niekým ste si ma pomýlili.“

Nepovie nič, ale nepokúsi sa pohnúť. Cítim, ako sa mi jeho pohľad zarýva do temena ako jastrab.

„Prečo sa na mňa nepozriete?“

Zdvihnem hlavu a obdarím ho pokojným úsmevom, ktorý viem tak dokonale predstierať. Tým, ktorý zakrýva nekonečný vnútorný chaos.

Aiden ma naďalej pozoruje odsudzujúcimi a vypočítavými očami. „Nie ste moja matka.“

Uf! „Ako som povedala.“

„Tak kto, doriti, ste?“ Stále mi pozorne hľadí do tváre, takmer akoby po niečom pátral.

Alebo, presnejšie povedané, *po niekom*.

„No dovoľte?“ Predstieram nevinnosť.

„Ak nie ste Alicia, prečo vyzeráte úplne ako ona a čo, kurva, robíte na mojej svadbe?“

Zachovávam pokoj. „Agnus ma pozval.“

„Prečo?“

„Neviem, ako na to odpovedať.“

Pristúpi bližšie, tvár a hlas už nepôsobia prekvapene a tvrdnú na oceľ, chladnú ako farba jeho očí. „Prečo ste tu? Kto, doriti, ste? A nehovorte mi, že toto je náhoda, pretože na tie neverím.“

Nečudo, že ľudia nazývajú Aidenovu otcovou kópiou. Ak by odo mňa nebol o osem rokov mladší, naozaj by ma vystrašil.

Oprava. Jediný dôvod, prečo pred ním dokážem stáť pevne, je, že som sa už zoznámila s diablom.

V porovnaní s diablom sú ľudia nič. Takže ma nedesia.

„Aiden?“

Nevesta sa zjaví po jeho boku, držiac okraj svojich bohatých bielych šiat. Blond vlasy jej padajú dolu na chrbát v elegantných vlnách, čo jej dodáva anjelský vzhľad.

„Čo robíš...“ zamĺkne, keď sa jej modré oči stretnú s mojimi. Jej prekvapený výraz je výraznejší ako manželov a niekoľkokrát zažmurká. „A-Alicia?“

„Práve som Aidenovi hovorila, že si ma s niekým pomýlil.“ Tentoraz sa spamätám rýchlo.

Aiden prižmúri oči. „Odkiaľ viete, ako sa volám?“

Sakra. „Vaše meno je všade. Gratulujem k sobášu.“

Otočím sa a odídem, kým ma Aiden stihne zastaviť. Nepochybne by ma spovedal a to nemôžem pripustiť. Navyše, nemám preňho odpovede.

Mám tu poslanie.

Musím len splniť misiu a ukončiť ju.

Prešmyknem sa na druhú stranu záhrady a zrýchlím krok, akoby ma naháňali. Čo tak v podstate aj môže byť.

Vydýchnem si, keď som mimo Aidenovho zorného poľa. Zastavím sa v odľahlom kúte a pozbieram sa.

To bolo tesné.

To znamená, že mi dochádza čas a potrebujem to tu dokončiť čo najrýchlejšie.

Ako som očakávala, nájdem tu Agnusa a Ethana. Stoja pri stole s Calvinom Reedom, diplomatom a otcom dievčaťa so zelenými vlasmi, ktoré som videla prv.

Dotknem sa náramkových hodinek, ktoré nosím stále.. Sú to moje šťastné hodinky, ktoré ma neraz zachránili. Skoro akoby tá, ktorá mi ich darovala, dávala na mňa pozor.

Ideme na to.

Nasadím úsmev, vezmem si pohár šampanského od okoloidúceho čašníka, vyrovnám chrbát do priamky a pritancujem k nim.

Keď som už skoro pri nich, sotva desaťročné dieťa vrazí do Calvinovej nohy a dožaduje sa jeho pozornosti. Diplomata na tých dvoch kývne, zoberie chlapca za ruku a odvádza ho k domu.

Ethan s Agnusom pokračujú v rozhovore.

Dokonalá šanca.

Ako na obrázkoch z internetu, Ethanov vzhľad je nápadný, má svetlogaštanové vlasy, ostrú čeľusť a vysokú vyšportovanú postavu. Z dialky nemá s nevestou veľa spoločných črt, ale keď pristúpim bližšie, je tam podoba, jemná a číhajúca pod povrchom.

Dotknem sa Agnusovho bicepsu. „Tak tu si!“

Uprie na mňa nevýrazné oči. Akoby boli bezfarebné; ich bledomodrá je vyblednutá, takmer sa stráca. Je

statnejší ako Ethan, ale nie tak ostro rezaný, a vystupuje tichšie. Na niekoho okolo štyridsaťpäťky je veľmi dobre stavaný a pôsobí nedotknuteľne.

Keď som sa naňho prvýkrát zamerala a vypátrala som, kde si dáva rannú kávu, myslela som si, že bude veľmi ťažké prilákať jeho pozornosť, keďže nikdy nerandí a nejaví o ženy záujem.

Aké len bolo moje prekvapenie, keď sa v to ráno ponúkol, že mi kávu zaplatí.

Možno sa mimoriadne podceňujem. Ktovie. Bez ohľadu na to, ako mi bolo v minulosti ťažko, k tomuto typu hier som sa predtým nikdy neznížila, takže nemám žiadne skúsenosti na porovnanie.

„Tu som.“ Usmeje sa. Teda, pokúsi sa o to. Agnus nemá takmer žiadnu mimiku, akoby ju z neho pri narodení vypláchli alebo čo. Keď prehovorí, jeho slová majú náznak birminghamského prízvuku. „Aurora, dovoľ mi predstaviť ťa. Toto je Ethan Steel. Ethan, Aurora Harperová.“

Vymeníme si vizitky a snažím sa neuškŕňať. Získať Ethanovu s jeho telefónnym číslom je ako vyhrať lotériu.

„Hovoril som ti o nej,“ dodá Agnus.

Hovoril mu o mne?

Áno!

Prestanem s víťazným tancom, keď si v Ethanovej tvári všimnem váhanie. Je vládcom impéria Steel Corporation, má okolo štyridsaťpäť rokov a pôsobí tak impozantne, že máte chuť zastaviť sa a hľadiet naňho. Nie je to však taký ten dotieravý typ. Skôr je na ňom niečo príťažlivé a jednoducho sa musíte dostať do jeho blízkosti.

Preto je najvhodnejším kandidátom, od ktorého by som mohla získať pomoc. Bol deväť rokov v kóme a od svojho návratu takmer pred tromi rokmi investuje

do malých podnikov a znova buduje impérium investí-
ciami do rôznych oblastí.

Skutočnosť, že sa zarazil, nie je dobrá. *Prosím, len nech sa nespráva, akoby videl ducha, ako jeho dcéra a Aiden.*

„Slečna Harperová.“ Vezme mi ruku a pobožká jej chrbát bez toho, aby prerušil očný kontakt. „Teší ma, že vás spoznávam.“

Uf.

„Potešenie je na mojej strane a, prosím, volajte ma Aurora. Gratulujem k vydaju dcéry, pán Steel.“

„Oslovujte ma Ethan. Agnus mi vraví, že predávate hodinky?“

Ďakujem, Agnus. Hodím po ňom vďačný pohľad a sústredím sa opäť na Ethana. „Áno. Vlastne je to moja vášeň.“

„Ako?“

Ukážem na jeho náramkové hodinky. „Tie museli stáť celé bohatstvo, ale viete prečo?“

„Značka.“

„Áno, povedomie o značke. Ale zároveň práca, ktorou sa značka preslávila, aby toto povedomie mohla získať. Vaše hodinky sú robené na mieru, aby presne sedeli na vašom zápästí a boli pohodlné, aj keď strávite dvanásť hodín v kancelárii a potom ďalších pár na večeriach alebo na párty. Sú tu, aby vám pomohli prestáť deň, ale zostávajú nepovšimnuté. Skoro ako motivácia v pozadí.“

„Pôsobivé.“ Pozrie na muža, ktorý je jeho pravou rukou.

„Hovoril som ti,“ povie Agnus s nemenným prázdny výrazom.

„Pripime si.“ Ethan zdvihne pohár. „Na motiváciu v pozadí.“

„Na motiváciu v pozadí.“ Takisto zdvihnem pohár a na tvári mám široký úsmev.

Dokázala som to.
Zachránim podnik.

Musím len zvládnuť všetky lichôtky, ponúknuť mu nejaké na mieru a stočiť rozhovor k obchodu.

Nemôžem strácať čas. V H&H odo mňa závisí nespočetné množstvo ľudí a ja ich nesklamem.

„Idem si po ďalšie pitie.“ Agnus nám kývne a stratí sa z dohľadu.

Zostaneme s Ethanom sami. Usmejem sa, aj keď by som radšej mala Agnusa poruke. Je vynikajúcou oporou, keď vezmem do úvahy, že spravil väčšinu práce za mňa. Citový vzťah s ním asi nenadviažem vzhľadom na to, že také spojenia so ženami nemáva – ani so žiadnymi inými ľudskými bytosťami –, no som mu navždy vďačná za pomoc, ktorú mi poskytol.

Ethan sa prikloní bližšie, výraz má priateľský, ale sústredený. „Povedzte mi viac z podnikateľského hľadiska.“

Ako sa chystám začať, do mysle sa mi nahrnú všetky návrhy, ktoré som si dlho pripravovala.

Mierne zdvihnem hlavu a úsmev mi zmizne z tváre, keď sa mi zrak zrazí so zlovestnými sivými očami.

Očami zabijaka.

Jeho prítomnosť ma vytrhne zo súčasnosti a vrhne jedenásť rokov do minulosti.

Som späť v tom dni a lapám po dychu na okraji cesty. Rozbila som sa na kúsky a stále sa neviem pozbierať.

On je jedným z dôvodov, prečo to nikdy nedokážem.
Jonathan King.

Vládca tohto sveta.

Skutočný kráľ, ktorý drží v rukách viac moci než samotná kráľovná.

Môj úhlavný nepriateľ.

2

Jonathan

D uchovia by mali ostať tam, kam patria. Mŕtvi. Tak prečo, doriti, sa tá duša na mňa díva, akoby ma chcela stiahnuť do hrobu so sebou?

V mojom svete je to naopak. Ja som ten, kto veci – a ľudí – sťahuje tam, kam sa mu páči.

Už to je dosť zlé, že musím byť v Ethanovom dome, aby som oslávil svadbu svojho syna s jeho dcérou – o ktorej si stále myslím, že nebola jedným z Aidenových najmúdrejších rozhodnutí.

Nepotrebujem, aby situáciu zhoršovala táto... tento duch.

Keby som Aliciu nevidel na vlastné oči mŕtvu, uveril by som, že žije.

Možno sa vrátila pomstiť. Možno je čas, aby nastolila spravodlivosť.

Lenže čo je spravodlivosť? Ak každý vníma svet inak, čiá pravda je tá skutočná?

Pre mňa spravodlivosť neexistuje. Je to nezmyselné slovo, ktoré si vybrali politicky korektní ľudia, aby si upokojili drobnú myseľ.

Ja na spravodlivosť neverím. Otec veril a zomrel pri pátraní po nej. Čo mu spravodlivosť dala? Prejavy úprimnej sústrasti, to je celé.

Odvtedy som si vybudoval kráľovstvo nemilosrdnými metódami a zrazil som spravodlivosť na kolená.

Tam patrí každý, kto sa mi vzoprie. Na prekliate kolená.

Alicia – alebo jej dvojníčka – stojí pri stole s Ethanom, popíjajúc šampanské. Krehkými prstami s nechtami namaľovanými na červeno nekonečne elegantne obopína pohár.

Je rovnaká. Od šiat a rezervovaného postoja až po líniu krku a jemnosť líc. Po atramentovočierne vlasy a drobný noštek. Ešte aj obrysy pier.

Je to replika.

Jedna vec je však nesprávna. Alebo, presnejšie, dve.

Po prvé, červený rúž. Alicia by si ho nikdy nedala.

Po druhé, farba očí. Je to tmavomodrá farba oblohy tesne po vojne.

Alebo práve pred búrkou.

Je to tak, že vojny a búrky sú moja špecialita. Ak existuje možnosť vyrušiť niečí mier a zobrať si, čo sa zobrať dá, neváham.

V rozpore so všeobecným názorom nie som bez srdca. Som neústupný. Nezastavím sa, kým vojna aj búrka neskončia v môj prospech.

Ak tak nemajú skončiť, potom nech pokračujú, až kým nepadnú predom mnou na kolená – ako každý.

Po prvýkrát za desaťročie nekonám prvý.

Zastanem.

Pozorujem.

Vychutnávam ten okamih a šok, ktorý prináša.

Prekvapila ma, toľko jej doprajem.

Nemám prekvapenia rád – kým nie som ten, kto s nimi prichádza.

Trvá mi chvíľu oddeliť to, čo je predom mnou, od toho, čo už viem.

Realitu od minulosti.

Pravdu od predstavy.

A je to *ona*.

Nie Alicia.

Ale niekto taký blízky, že roky uniká môjmu radaru.

Prekliate roky.

Myslel som si, že zomrela v nejakej diere alebo sa odpratala na iný koniec sveta.

Ukazuje sa, že nespravila ani jedno. Je tu, v mojom impériu. Priamo pod mojím nosom.

Zjavila sa znenazdajky ako prekliaty duch.

Myslí si, že mi tak ľahko prekĺzne cez prsty? Alebo že mi môže uniknúť na mojom vlastnom území?

Teraz, keď som prekonal závrat a myslím racionálnejšie, spomínam si na prvý a posledný raz, keď som ju stretol.

Bolo to na mojej svadbe s Aliciou.

Malé dievčatko s ledva učesanými vlasmi pribehlo ku mne, zdvihlo obrovské rozžiarené oči a ústa sa mu vyformovali do O. Jeho prvé slová boli: „Pane, mrzí ma to.“

Ešte ju to len bude mrziieť.

Bude si želať, aby zostala mimo môjho kráľovstva.

Ten hajzel Ethan v tom musel zohrať nejakú rolu, ale aj on zaplatí. A využijem na to *ju*.

Toho ducha.

Tú tuláčku.

Sestričku mojej mŕtvej manželky.